

[Villy Jørgensen]

vil forstå sammenhængen og indse, at vort offer er berettiget på den baggrund. Jeg skal her blot indskyde, at vi fastholder det ændringsforslag, som vi har stillet sammen med det konservative folkeparti, og som vedrører medhjælpende ægtefæller. Den gældende lov siger, at 50 pct. af en virksomheds overskud kan overføres til ægtefællen, såfremt begge ægtefæller i væsentligt omfang har deltaget i virksomhedens drift. Men der er lagt en grænse for disse 50 pct. I regeringens forslag er der anført et højeste beløb på 49.700 kr., medens vi sammen med det konservative folkeparti foreslår 65.000 kr. Jeg vil gerne anmode om, at dette punkt bliver gjort til genstand for en fornyet udvalgsbehandling, såfremt der ikke bliver flertal for ændringsforslaget ved afstemningen i dag.

Vi stemmer altså for dette ændringsforslag, men har desværre af de fornævnte grunde set os nødsaget til at opgive vor modstand mod skattestigningen.

»Blankocheck fra CD til regeringen«, skrev en af aviserne på forsiden i går. All right, så kald det en blankocheck, altså en check, hvor beløbsrubrikken ikke er udfyldt. Men jeg må gøre opmærksom på, at man trods alt skal være meget varsom med en blankocheck. Hvis der skrives et større beløb på den, end der er dækning for på kontoen, så nægter banken at indløse checken. Regeringen ved sikkert udmærket, hvor meget centrum-demokraterne er gode for. Vi tror og håber derfor også, at den vil udfylde beløbsrubrikken både med omtanke og med forstand, sådan at der er dækning på kontoen for checken og der også bliver lidt til os selv at leve af.

Vi ønsker fortsat at holde regeringen fast på dens ansvar og at give den lejlighed til at virke og vise, at den kan leve op til vore forventninger. Jeg skal blot endnu en gang for en sikkerheds skyld gentage hr. Erhard Jakobsens ord: gør det nu ikke for svært for os!

Så skal jeg blot nævne, at af de 15 ændringsforslag, som kommer til afstemning, vil vi stemme ja til ændringsforslag nr. 1, fordi det blot er en ændring af titlen, som har relation til ændringsforslag nr. 6. Ændringsforslag nr. 2 undlader vi at stemme til, ligeledes nr. 3 og 4. Ændringsforslag nr. 5 stemmer vi nej til. Ændringsforslag nr. 6 stemmer vi ja til. Nr. 7, 8, 9 og 10 undlader vi at stemme

til. Nr. 11 og 12 stemmer vi ja til. Nr. 13 undlader vi at stemme til. Nr. 14 undlader vi at stemme til, og nr. 15 stemmer vi nej til.

Ole Olsen (SF):

Den usikkerhed, som bestod om dette lovforslags skæbne, er nu fjernet, for CD er gået herop og har sagt alle de kloge ord, de vil sige om, at man vil redde regeringen. Nu har vi fået meddelt nøjagtigt, hvilke ændringsforslag de vil stemme for, og hvilke de vil stemme imod. Men ellers lod det nærmest til, at CDs stilling var, at hvis vi stemte imod, så stemte de for, og stemte vi for, så stemte de imod; hvis vi undlod at stemme, så undlod de at stemme.

Det er en lidt mærkelig måde at drive politik på, også fremover. Jeg vil da meget stærkt henstille til CD, at man i ordførertaler og betænkninger gør rede for, hvad man vil, og eventuelt gør opmærksom på, om det er en mærkesag eller det ikke er en mærkesag. Jeg kan ikke finde ud af – det er der nok heller ingen andre der kan – om det med de medhjælpende hustruer er en mærkesag for CD eller det er, fordi regeringen risikerer at komme i mindretal, at CD stemmer, som de gør.

Jeg må indrømme, at jeg har dyb medfølelse med hr. Villy Jørgensen, som var heroppe før mig. Det minder mig næsten om mordet i Finderup lade, det, man har lavet over for hr. Villy Jørgensen. Det er synd det ene øjeblik at skulle stå og udtale med meget stor overbevisning i stemmen, at man vil sådan og sådan, for så få dage efter at ville det stik modsatte. Jeg håber ikke, at for mange i denne sal fremover kommer i denne situation.

Om selve lovforslaget kan man sige, at det tager fra de fattige for at give til de rige, og det får man jo ordener og medaljer for. Det bliver selvfølgelig oversat pænt til noget med virkningen på opsparingen, og at man nu kommer til at beskatte forbruget i stedet for at beskatte opsparingen, og det lyder vældig kønt alt sammen. Men tilbage står, at man tager fra de fattige og giver til de rige. Jeg forstår stadig væk ikke socialdemokratiets stillingtagen i denne sag, men det må selvfølgelig være deres hovedpine og ikke min hovedpine.

De ændringsforslag, der omhandler splittingsystemet, vil vi stemme imod, og de æn-